

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાબિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૨૦. યાંત્રિક

પુસ્તકનું નામ દાખલ કરવામાં આવેલું છે

વિષય ૭૬:૪૪૭

૧. પ્રભુને શરણે આવવાનું આમંત્રણ.

“ રે સર્વ તરસ્યા, તમે પાણીની પાસે આવો ; ને જેની પાસે કંઈ નાણું નથી તે તમે આવો, વેચાતું લો ને ખાઓ ; વળી આવીને નાણું તથા મૂલ્ય વિના દ્રાક્ષરસ તથા દૂધ વેચાતાં લો.”

૨ તારણનો ઝરો.

ઝરો તારણનો બિલીઓ, મહી વહે છે નિર્મળ નીર ;	
સધળાં તારણ લો ટેક.	
દેવ દયાથી આપતો, આ શાને જીવન નીર ;	
સધળાં તારણ લો. ઝરો.	૧
પ્રભુ બિલાવે સર્વને, મટાડે તરસની પીડ ;	
સધળાં તારણ લો ઝરો.	૨
તરસ્યાઓ સદૃ આવજો, આ પીવા નિર્મળ નીર ;	
સધળાં તારણ લો. ઝરો.	૩
શાને આબોધીયાં શોધવાં, આ મૂકી મુંદર નીર ;	
સધળાં તારણ લો. ઝરો.	૪
દામ ના બિરો નીરનું, કષ્ટાથી ભાગે બીડ ;	
સધળાં તારણ લો. ઝરો.	૫
મરો છો શાને કારણે, છે પુષ્કળ સાગ્ર નીર ;	
સધળાં તારણ લો. ઝરો.	૬
તારણ લો રે તારણ લો, આ પીતાં નિર્મળ નીર ;	
સધળાં તારણ લો. ઝરો.	૭

૨

સુવાર્તાનું નોતકું.

આવો બાઈબા આવો, સુવાર્તા સંભળાવીએ ;
 સંદેશો આકાશી અજવાળાનો બહાવીએ. આવો. ૧
 કૈથી શીખી નિતિ રીતી, શુભ વાત પાળીએ ;
 આકાશી પ્રભ થઈ સંવાતે સ્વર બાળીએ. આવો. ૨
 પ્રીતિ પાપ તણી મુકી, શુદ્ધતાથી જોડીએ ;
 દોડીએ સુપંચ માંહે, કતો નહિ પડીએ. આવો. ૩
 આકાશી મુગટ તારણનો, લઈ પહેરીએ ;
 દુઃખનો કાઠાર કાઢી, સુખ માંહે ભરીએ. આવો. ૪
 બે અનંત સુખ મેળવવા, ઇચ્છા કરીએ ;
 તોતો ઝટ ચાની ચેતી, પાપ થતી ફરીએ. આવો. ૫
 અભિમાન ને કુચાચ, દૂરાચાર છોડીએ ;
 દીનતા શીખીને સદુ, સંખ પ્રીતિ જોડીએ. આવો. ૬
 શીખી સત જ્ઞાનને, ભ્રમંચથી વિચારીએ ;
 તારણન આનંદમાં, દીન તો બુલરીએ. આવો. ૭

૩

નોતકું.

ધર વળો, રે ધર વળો, સદુ ને ભટકેલા ;
 ધર વળો, તમ ને જામમાં, ખાધાં દુઃખ દેલાં. ઘેર.
 કાં પર મુશી તો હવડાં તમ દૂર ફરો છો ?
 દોષતણું જ્યમ દુઃખ વધે ત્યમ કામ કરો છો ? ઘેર૦ ૧
 ઈસુ તો બોલાવ કરે, બહુ પ્રેમ કરીને ;
 મોત સહુ નિજ પ્રેમથી, વધસ્તંભ ધરીને. ઘેર૦ ૨
 આત્માનો ઘોટો પછુ છે, સામર્થ્ય ભરેલો ;
 પ્રેમથી તે બોધ કરે, હવડાં ફર વહેલો. ઘેર૦ ૩
 મંડળે તે પછુ આવ કહી બહુ આરા નજારે ;
 ચહાનાનો દેખાવ કરી તુજ સાવ મનાવે. ઘેર૦ ૪

જ્ઞાન કહે તમ સર્વ જાણે, તજાને મન લેવું ;
 વાર વિલંબ કરે મરણો, હથો સત્ય કહેવું. ઘેર૦ ૫
 માન થય નહિ માક પછી, ન પછી ફરવાનું ;
 આ જગના દિન અદ્ય ધણા, એમાં તરવાનું. ઘેર૦ ૬

૪

પાપીઓને નોતડું.

સહુ પાપીઓ, ઈસુસરણે	આવળે ;	
તે દે છે મુક્તિદાન રે બહેલા	આવળે.	૧
સહુ પાપીઓ, ઈસુસરણે	આવળે ;	
તે દે છે સ્વર્ગો જ્ઞાન રે બહેલા	આવળે.	૨
સહુ પાપીઓ, ઈસુસરણે	આવળે ;	
તે શાંતિનો દાતાર રે બહેલા	આવળે.	૩
સહુ પાપીઓ, ઈસુસરણે	આવળે ;	
તે આહે છે ઉદ્ધાર રે બહેલા	આવળે.	૪
સહુ પાપીઓ, ઈસુસરણે	આવળે ;	
તે નહિ કાઢે નિરાસ રે બહેલા	આવળે.	૫
સહુ પાપીઓ, ઈસુસરણે	આવળે ;	
તે દે છે શુભ શુભ આશ રે બહેલા	આવળે.	૬
સહુ પાપીઓ, ઈસુસરણે	આવળે ;	
તે આપ્યો પાપી કાજ રે બહેલા	આવળે.	૭
સહુ પાપીઓ, ઈસુસરણે	આવળે ;	
છે તારણનો દિન આજ રે બહેલા	આવળે.	૮
સહુ પાપીઓ, ઈસુસરણે	આવળે ;	
તે લેશે સ્વર્ગો ધામ રે બહેલા	આવળે.	૯
સહુ પાપીઓ, ઈસુસરણે	આવળે ;	
તેનું મુક્તિદાતા નામ રે બહેલા	આવળે.	૧૦

પ તારણ લો.

તારણ લો સુખકારી,	તારણ લો સુખકારી;	
તારણનું સુખ બારી,	તારણ લો સુખકારી	તારણ. ૧૬.
દુઃખી હો શાને કાળે,	તારણ લો સુખકારી;	
જીવ બચાવો બાળે,	તારણ લો સુખકારી.	તારણ. ૧
પાપનો બાળે બારી,	તારણ લો સુખકારી;	
દેશે પ્રભુજી ઉતારી,	તારણ લો સુખકારી.	તારણ. ૨
તારણ વિશ્વ નહિ ચાલે,	તારણ લો સુખકારી;	
તારણ ઈસુ ચાલે,	તારણ લો સુખકારી.	તારણ. ૩
પ્રભુ ઇસુ હો ત્રાતા,	તારણ લો સુખકારી;	
તારણનો એ દાતા,	તારણ લો સુખકારી.	તારણ. ૪
નહિ કંઈ નાણું બિસે,	તારણ લો સુખકારી;	
મદન તારણ દેશે,	તારણ લો સુખકારી.	તારણ. ૫
પૃથા ઉપાયો ત્યાગી,	તારણ લો સુખકારી;	
ઇસુ પાસે લો માગી,	તારણ લો સુખકારી.	તારણ. ૬

૬ પાપની ઊંઘથી બચત થાઓ.

રાગ કલ્યાણ.

પાપ જીવથી સદુ ઉઠશે અરે,
શરો કદી અચિત્તે તો વિનાશ તે કરે. ૧૬.

પાપ પ્રભુજી હો અરી આપણો, લલચાવે બહુ પેર;
ઉપરથી સારું દેખાડે, પણ અંદર હો ત્રેર. પાપ. ૧
આમ પિતા ને આપણને; તે યયો દેવથી જીવ;
પાપે જીવે મરીને તેને, આપણું બારે કષ્ટ. પાપ. ૨
આદમવંશ ધીમે આપણું સદુ, પાપમાંયે જનમેલ;
નખથી માંદી શીખા સુધી, પાપો હો ભરેલ. પાપ. ૩

દુષ્ટ બોન એ હીન હીન પ્રત્યે, અધિકાધિક યાય ;
 આપણુ શુભ કર્મોએ એથી, મુક્ત કહી ન થવાય. પાપ. ૪
 એ બોનથી મુક્ત થવાનો, એકજ છે ઉપાય ;
 જે ઇસુને શરણુ જઈએ, તોતો એ ડલવાય. પાપ. ૫
 અવળ નકરો સદુ વાણી તેની, કે જે કરી પુકાર ;
 આવો આવો મારી પાસે, હું ઉતાડે બાર. પાપ. ૬
 “પાપે લાલેલાઓ આવો, મારી પાસે સદુ ;
 બોન ઉતાડે તમ સર્વનો, ને વિસામો દઉ.” પાપ. ૭
 બાઓ, સાહો શરણુ તેનું, થશે સરવનું કામ ;
 જે ચહીયા આડેઅવળે તો જડશે કો કુકામ. પાપ. ૮

૭

૫૬

ભક્તિ કરો બોળે આવેરે, ઇસુજની ભક્તિ કરો બોળે આવે.
 ઇસુ વિના કેમ પાર ઉતરયોરે, સત્ય આધાર કાંથી થરશે ? રે ॥
 સ્મરણુ કરજે ચિત્તમાં થરજે રે, નમ્ર ભાવે તમે ફરજે રે ॥
 ટાંચ અદેખાઈ મરવે ત્યાગે રે, પવિત્ર મન શુદ્ધ આજ માગે રે ॥
 જગતી ગુરુ સર્વે જુઠા જાણી રે, કેમ માનો છો ખુંડી વાણી રે ॥
 દાસ કહો સુનું ! પ્યારે બાઈ રે, ઇસુજને ગ્રહો તમ થાઈ રે ॥

૮

૫૭

હું ઇસુ પ્રમુકુ થરજે, હિમાનકા સોદા કરજે હો.
 થઈ હિમાન હું જગસે ન્યારા, જંસા ચલતા તરવારડાં બારા ॥
 સમ્યા સોદા કરો તુમ બાઈ, ઇસુ પ્રમુ પર ચિત લગાઈ ॥
 સમ્યા હિમાન બિન પાર પડીયે, કહો તુમ ફાન ઉપાય કરીએ ॥
 બિશ્વાસ વિના નહિ ભક્તિ બાઈ, ઇસુ વિના સળ ગાળે ખાઈ ॥
 સમ્યા સદુગરુ ઇસુ જનો, ભવતારક ઉસીકો માનો ॥
 દાસ પોકારે, અએ જગત્રાવા, વિશ્વાસ પ્રેમ બરો મેરે દાતા ॥

૬ તારણના બોજનમાં સૌને બોલાવો.

સૂએ સૂએ ત્રાતાની આ વાત જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૧
ફરજે ફરજે ગુર્જરે દેશે જાત જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૨
જળે જળે શહેરો ને સદુ ગામ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૩
જઈ રસતે, ચક્રે ને સર્વે ઠામ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૪
બૂબચકી બહુ જળના જળે પ્રાણ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૫
નુઓ નુઓ માગે બહુ જણ ત્રાણ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૬
તમ પર રાખે આશા વહાલો દેશ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૭
આપો આપો જીને થુજ ઉપદેશ જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૮
રાખો રાખો ચિન્તા સૌની જાત જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૯
પ્રીતે પ્રીતે કહેજો સૌને વાત જો ;	
તારણના બોજનમાં સૌને નોતરો	૧૦

૧૦

૫૬

પલક ના ખીસકે, ઇસુ નામ.

જગકરતા પુદ્ધ તારણદાતા, બોહી હમારો સામ ॥
 સાગર સનાના પાપ બહુત હે, પરજે ગયે પાયે નહિ ઠામે ॥
 ઈસુકુ રટના ભવજલ તરના, પાધ્યે અવિચલ ધામ ॥
 આમંડ નાવ સતગુરે ઈસુકી બિશ્વાસસે કરો હામ ॥
 કહે વિશ્વાસી સુને બાધ સાધુ, સ્વરગ હમારો સામ ॥

૨. ત્રાતાનો પ્રેમ.

“હું કંટ કરનારાંઓ તથા બારથી લદાએલાંઓ, તમે સર્વ મારી પાસે આવો, એટલે હું તમને વિસામો આપીશ.”

૧૨

ખ્રીસ્તનું ચિત્ર.

છમી ખુબ સારી બહુ પ્યારી તારી, એ પ્રખુ ઈસુ લાગે રે. ટેક.
 પ્રેમ દયા શુભ કૃષ્ણા મમતા, હીરે છે સર્વોચ્ચેરે. છમી. ૧
 સંપાત્ત બહુ દીનતા નીરખી, મુજ મન મોટપત્યાણેરે. છમી. ૨
 મિત્રોમાં હું એક સખા થઇ, બહુ વિધ સંકટ ભાગેરે. છમી. ૩
 પ્રેમી કર દઇ નાથ ઉગારે, જવ તુફાનો જાગેરે. છમી. ૪
 આત્મિક યુદ્ધ હાલ ખરી હું, સત્વળાણ ન વાગેરે. છમી. ૫
 મહા મનોહર મિષ્ટ હું લાગે, તુજ સંગ મન માગેરે. છમી. ૬
 શરણ શરીરે નાથ દયાનીથ, ગાહિ નિરાર રાગેરે. છમી. ૭
 હામ આપનો બહુ અભિલાષી, દરેક નિત નિત માગેરે. છમી. ૮

૨૨

જગતે તેને આજખ્યો નહિ.

ત્રાતા દીન દયાળ, જગતે નવ જાણ્યો. ટેક.
 પ્રેમ કરી જગ પાસે આવ્યો, કીધો નહીં રંગીકાર. જગતે. ૧
 અજવાળું જગ કાજ હું પાણ, જગે અહો અંધકાર. જગતે. ૨
 જગનાં કષ્ટો કાપ્યાં તોપણ, કીધો જગે અપકાર. જગતે. ૩
 બહુ રોગીના રોગ નિવાર્યો, રાખી કૃષ્ણા પ્યાર. જગતે. ૪
 પણ જગતે તો ક્ષેશી કીધો, તેને વારંવાર. જગતે. ૫
 આંખ ઉપાડી અંધાની કે, નિરખે સૃષ્ટિ રંગાર. જગતે. ૬
 જગતે આંખ મીંચી નવ જાણ્યો, દેશોનો દાતાર. જગતે. ૭
 કેંક મરેલાને કૃષ્ણાથી, છવાડ્યા તે વાર. જગતે. ૮
 જગતે છવનના દાતાને, ઈશ્વર્યો કરવા કાર. જગતે. ૯
 છવન દેવા જગતે આવ્યો, પ્રેમ કરી વાર. જગતે. ૧૦
 જગતે વધ કરવાને માંગ્યો, પાડી બહુ પુકાર. જગતે. ૧૧
 એવા જગથી જુદા થાણે, બે ત્રાતાનો પ્યાર. જગતે. ૧૨

૧૩

ખ્રીસ્ત જન્મેલસવને પ્રસંગે.

જય જય ખ્રીસ્ત દયામય સ્વામી. ટંક.

- સ્વસ્તું સુખ તે મૂકી દીધું, માનવ દુઃખ નીહાળી ;
 નભથી ભૂ લગ નિશા થઈને, છેક થયો તું ખાલી. જય. ૧
- તું ધનવાન છતાં નિરધન થઈ, આબ્યા આ જગ માંહી ;
 સ્વર્ગભુવનનો રાજકુવર તે, હીનપણને આહી. જય. ૨
- માતા મરીયમ પેટે જન્મી, માનવદેહ તે ધારી ;
 નભ ગભાણે પોહી વહાલા, કામળ કાયા તારી. જય. ૩
- આ જગ માંહે વાસ કરીને, જનહીત કાર્યો કીધાં ;
 અંધા, યંચા, ચંચા કીધાં, અંજ પરિશ્રમ લીધા. જય. ૪
- પ્રેમ દયાથી નીરાહીન વસી, શુભ ઉપદેશ દીધો ;
 તોપણ જગતે અંધ બનીને, નાથ ન માની લીધો જય. ૫
- મુજ પાપે બહુ પીડીત કીધો વિંધ્યાં અંગે તારાં ;
 ગાઉં નિરંતર તુજ ગુણ ગીતો, પરમ પ્રીય પ્રભુ મારા. જય. ૬

૧૪

૫૬

- દેવે નેઈ પૃથ્વી પાપમારે, તારવા ત્રાતાને મોહલ્યો ને ; ૧
- અવતાર થયો છ ગભાણુમારે, તેનું નામ થયું છે ઈસુ ને ; ૨
- વરસ બારનો બાળક તે થયારે, ઉપદેશ આપ્યો મંદિર માંહે ને ; ૩
- સધળા પંડીત અચરત પામ્યારે, જ્ઞાન ક્ષાયથી અં બાળકને ને ; ૪
- સવ શુભ સમાચાર સાંભળીરે, તેના ભક્તજનો હરખાય ને ; ૫
- કુર્યો ચઢદાહ આખા દેશમારે, અદ્ભુત કામો તેણે કીધાં ને ; ૬
- રોગી જનના રોગ મટાડ્યારે, પાપીને આપ્યું મુક્તિદાન ને ; ૭
- તેતરીસ વરસ જગતમાં રહ્યારે, પાપી કાળે લોહીવહેવડાવ્યું ને ; ૮
- કુસ ઉપર પોઝાર પાડ્યોરે ; માસ દેવ, કેમ મુકી દીધો ને ; ૯
- કાટયા મંદિર આંહેના પડ્યારે, આખા દેશપર અંધકાર થયો ને ; ૧૦

ધરતી કાંપી ખડકો ફાટયારે, મુએલાં ઉઠી ચહેરમાં જાયજો; ૧૧
 જમાદારસિપાઈ જલસાઈ જયારે, પરાક્રમ જોઈને ઈસુનું જો; ૧૨
 મરણ પામી દટાયો ધોરમારે, પછી ગયો છે આકાશ જો; ૧૩
 જગતના અંતે પાછો આવશેરે, પવિત્ર દૂતોની ફોજ લઈને જો; ૧૪
 રણશિંગડાના નાદ જગાડશેરે, મુએલાં ઉઠી સધળાં આવશે જો; ૧૫
 ખ્રીસ્તાચારી કહે મુક્તિ વિનારે, સ્વર્ગે જઈ નથી કોઈ જો. ૧૬

૧૫

૫૪

ગુરૂ કૌન પુરા? છનકે મનમે પ્રેમ ભરા ॥

સચ્ચા સતગુરૂ જાકો કહિયે, હોય જગરો ન્યારા ।
 કલંક કપટ જનમે મિલે નહિ, શુધધુધમે હોય પુરા ॥
 લોભ સ્વાર્થ દૂર ત્યાગે, કલંક લે સિરે ભારા ।
 પાપી જનકે પાપ મિટાવે, યૌર કરે ઉદ્ધારા ॥
 વૈસા સતગુરૂ હમને દેખા, ઇસા મરીહ બરપુરા ।
 પાપી જનકે પાપ મિટાવે, ટાલે હીલકો કડા ॥
 જગતી ગુરૂ નહિ પાપ નિવારે, લોભ રાખે દિલમાંઈ ।
 તન, મન, ધન સબ અર્પણ માગે, દાસ કહે ચેતાઈ ॥

૧૬

પ્રાયશ્ચિત્ત.

જુઓ આ યંભને ધારી રે;

વેઠે પ્રભુ વેદના ભારી રે. ૧૬.

ખીલાથી તેનું અંગ બંભયું, રૂધીરની થઈ ધારે;
 સહે છે પીડા એ ભારી રે. જુઓ. ૧
 પાપનો દંડ છે આકરો કેવો, જુઓ જુઓ સહુ કોઈ;
 માગે દુઃખ પ્યાસથી વારી રે. જુઓ. ૨
 ખુમ પાડે છે જંબ તે કેવી, “મૂઝી હીધો કેમ દેવ;”
 કહે છે ઈસુ પુકારી રે. જુઓ. ૩

આપણાં પાપનો બિન્ન ધરીને, બનીને બદલો આપ;
સાથે છે મૂકિત તે સારી રે. જુઓ. ૪
પાપ નિવારવા આપ મુઓ છે, ટાળવા પાપનો પ્રાપ;
ઉઘાડવા સ્વર્ગની બારી રે. જુઓ. ૫
થંભની ઉપર ઉઘો થયો છે, ઇવન દેવાને બે;
નિહાળને દૃષ્ટીએ તારી રે. જુઓ. ૬
રૂધીર ધાર ને અંગથી વહેતી, ધારી સહુ તુજ પાપ;
દેશે સહુ ટાંચ વિદારી રે. જુઓ. ૭
પ્રેમ અનૂપ ને રેમનો અનૂપ બે, બાલાને પાપીને પાસ;
નિહાળને દૃષ્ટીએ તારી રે. જુઓ. ૮

૧૭

પ્રાર્થના.

પ્રભુ મજ, તારણ દે પતિતોને, તારણ દે પતિતોને,

પ્રભુ મજ, તારણ દે પતિતોને. ટેક.

પુણ્ય નથી, પ્રભુ, મારી પાસે, પાપ ધણાં મજ માથે; પ્રભુ ૧
નિરાશિનના તો બહુ અપરાધે છું અતિ દોષિત સાથે; પ્રભુ ૨
વૈદ્ય નથી, પ્રભુ, તુજ વિશ્વ દોષ, સાંભળે કર સહુ વાતે; પ્રભુ ૩
સર્વે સમર્થ ખરો તું ત્રાતા, રાખ મને તુજ હાથે; પ્રભુ ૪
હું કરહું તે કહે, પ્રભુ, નાથા, મૂર્ખ ધણો છું બતે; પ્રભુ ૫
તુજ સ્તવનો હું ત્યારે ગાઉં, સંતોની સંપાતે; પ્રભુ ૬

૧૮

૫૬

વહેલા વહેલા વહેલા પ્રભુજી, મારે મંદિરે આવજોરે; ટેક.
મનડા કરાં મંદિર બનાવું, રૂઢીઆમાં ને રહેજોરે; ૧
તન, મન, ધન, પ્રભુજી, સહુ સોંપું છું તમને રે; ૨
પવિત્ર આત્માથી બરપુર કરો, આશીર્વાદો આપો રે; ૩
શેતાન શત્રુ જોર કરે છે, નરકમાં લઈ જવા રે; ૪
સતતી તલવાર મને આપો, શેતાન સાથે લડવા રે; ૫
લડતાં લડતાં મરણ પામીને, સ્વર્ગ મુગ્ધ લઈશું રે. ૬

૩. ત્રાતાથી મળેલો આનંદ.

“તેણે મારા પર પ્રેમ કાઢ્યો, તે મારે સાથે પોતાને અર્પી દીધો.”

૧૬

૫૬

ભાઈ, મને ભાગ્યે મળ્યો છે, ઈસુ ગુરૂ તારણદાર ॥
તન, મન, ધન મારા પ્રભુને અર્પું, તેની જલિહાર ॥
મજ પાપીનું તારણ કરવા, આપ્યો જન્મમોઝાર ॥
સરજા હોડી જન્મમાં આપ્યા, ઠાળવા કલંકકેરો ભાર ॥
પાપી જન્મને દેખી દયાથી અનેક કિધા ઉપકાર ॥
જે જન આરા ઇસુ પર રાખે, તે પામશે જીહાર ॥
કહે વિશ્વાસી ગુરૂગુણ ગાઈ, ઇસુનો બોલો જયકાર ॥

૨૦

૫૬

ઇસુને શરણે જઈ મારા પ્રભુ ઇસુને જઈ ॥
ઇસુથી સહ પાપો ટળે છે, અથી ધણે હરખાઈ ॥
મહા દયાળુ ઈસુ કહેવાઈ, તેની વારી વારી જઈ ॥
પ્રભુ-ઈસુ છે જન્મનો ત્રાતા, તેથી તારણ હું પાઈ ॥
દાસ કહે જો હું ઇસુ વિનાનો, તો નિશ્ચે ઉદાસ થાઈ ॥

૨૧

૫૬

પ્રીત મારી બાંધી હો, સતગુરૂથી ॥

એ સતગુરૂની બલબલ જઈ, છુટો કાઢ્યો દુર્ગંતથી ॥
હીરા માણેક જવાહીર કરતાં, મોટો માનું હું ત્રિભુવનથી ॥
અંગ દું, ધન દું, મન દું સર્વે, સેવું પ્રેમ બંધનથી ॥
પાપીનાં પાપ નિવારણ કરવા, ઇસુ આપ્યો અનંતથી ॥
એ સતગુરૂના આબ્યાયકી, બચ્યો હું અનંત અનંતથી ॥
કહે વિશ્વાસી માનો મારા ભાઈ, તારણ ઈસુ શરણથી ॥

૨૨

આનંદનાં કારણો.

આનંદ ઉર છે રે, મજને મળીઓ તારણહાર;
 મારા નાથની; રે, કહણા થઈ છે અપરમપાર. આનંદ. ૧૬.
 ભવસાગરમાં રે, માંહે નાથ થયો તે નાથ,
 હીડો હુળતો રે, પ્રભુએ જાણ્યો મારો હાથ. આનંદ. ૧
 પાપ નિવારીઓ રે, પ્રભુએ મજ પર આણી રે'મ;
 જીવન આપીયું રે, પ્રભુએ મજ પર રાખી પ્રેમ. આનંદ. ૨
 દેવ દયાળુ એ રે, મજને કરીઓ તેનો બાળ,
 રાખે પ્રેમથી રે, એ તો નિત મારી સંભાળ. આનંદ. ૩
 પ્રભુએ આપીઓ રે, મજને સાખ્યાથનો શુભ વાર,
 સેવાભક્તિના રે, આપ્યા ધારા રાખી પ્યાર. આનંદ. ૪
 ધ્રુવ દીધો મને રે, તે તો મજ અજવાળા માટ;
 થઈને ભોમીઓ રે, એ તો હેખાડે છે વાટ. આનંદ. ૫
 સ્વર્ગો વાટમાં રે, મારો કેવો ફડો સાથ;
 પ્રીતે દોરશે રે, મજને હેતે મારો નાથ. આનંદ. ૬
 અંતે આપશે રે, મને સ્વર્ગજીવનમાં વાસ;
 સ્વર્ગો ધામમાં રે, મારો ઈસુ છે ઉલ્લાસ. આનંદ. ૭

૨૩

જીવનદાતા મળ્યો.

માંહે સુખ છે બહુ ભારી રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મારા દોષ લીધા ટાળી રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૧
 મને શાંતિ અદ્ભુત આપી રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મારે ઉર ગાદી સ્થાપી રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૨
 મને રોજ તે સંભાળે રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મને રોજ પ્રેમે પાળે રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૩
 મારી આસ છે સૌ તેમાં રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મારા ખાસ લાભો એમાં રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૪

મારું જીવન તે પાણી રે,	જીવનદાતા મળીએ રે;	
મારી પીડા તેજી બાણી રે,	જીવનદાતા મળીએ રે.	૫
મારી ભૂખ બાળી તેજી રે,	જીવનદાતા મળીએ રે;	
મારી બીડ બાળી તેજી રે,	જીવનદાતા મળીએ રે.	૬
મને પાન અમૃત હીધું રે,	જીવનદાતા મળીએ રે;	
મારાં પાપનું વિષ પીધું રે,	જીવનદાતા મળીએ રે.	૭
મારો રોગનો તે સંગી રે,	જીવનદાતા મળીએ રે;	
એનો પ્રેમ બાળું જંગી રે,	જીવનદાતા મળીએ રે.	૮
મને અંતે સ્વર્ગે લેશે રે,	જીવનદાતા મળીએ રે;	
મને શાંતિ પૂરી દેશે રે,	જીવનદાતા મળીએ રે.	૯
હું તો ગીત ગાઉં તેનાં રે,	જીવનદાતા મળીએ રે;	
હું તો નિત સુખીએ એમાં રે,	જીવનદાતા મળીએ રે.	૧૦

૨૪

બક્તિ.

બક્તિતણે રસ બકનો નાણે, સંસારી જન શું નાણે ?	
ખાખરની ખીસોડી ધ્યાંથી, મીઠપ સાકરની માણે ?	બક્તિ ૧
ગુલાબમાં જે વાસ મનોહર, શુંએ તે તો શું નાણે ?	
સંસારી જનમાં રહીને ત્યમ, બક્તિનો રસ નવ નાણે.	બક્તિ. ૨
સૂરજનું અજવાળું કેવું, અંધાને નહિ ખમ તેની ;	
કેવું તે ઉપયોગી સાફ, તેને કિમ્મત નહિ એની.	બક્તિ. ૩
પ્રભુસમાજમની જે ધડીએ, તેનું સુખ નહિ વરણારો ;	
માણે તે જન સમજે સંધું, જીભપટ્ટી નવ કંવારો.	બક્તિ. ૪
બક્તિપી તો સુંદર હીરો, બકનોએ લીસો યોળા ;	
સંસારીને એ નહિ ભાવે, કિમ્મત તેને મન કોડી.	બક્તિ. ૫
પ્રભુજનન છે અમૃત જેવું, સંતો તો એ ખુઝે છે ;	
પ્રભુ વિનાના પ્રાણીને તે, આંખ છતાં નવ સુઝે છે.	બક્તિ. ૬

સંસારી જન્મ કડવું માણે, અમૃતને ગળતાં કાવું;
 અરીજીના બધાણીને ન્યમ, અરીજી કડવું પણ વઢાવું. બાજી. ૭
 સંસારી જન્મને મધ માની, ચુસી સુખીઓ રે' તેમાં;
 અંતે તે મધ વિખસમ લાગે, કારણ ના સરતાં એમાં. બાજી. ૮

૨૫

હે પ્રભુ મારા, તારણદારા; જુલું ન તુજ દુઃખ સ્વામી હમારા.
 હે પ્રભુ દેહ.

તેં નીરદોશ છતાં બહુ વેઠ્યાં અપરાધી સમ દુઃખ હમારાં. હે પ્રભુ.
 ખાપ નિવારણ માફે કીધું, બાળ લઇ શીર પર તેં તારા. હે પ્રભુ.
 ન્યાયાબૂબળ મળને હીધું, દૂર કરી અથ સંધાં મારાં. હે પ્રભુ.
 મુજ પાપી પર બહુ ઉપકારો, કીધા વિધવિધના તેં સારા. હે પ્રભુ.
 માટે નીરાદીન થઇ હું તારો. ગાઇશ ત્રીન ઉલ્લાસે હું તારાં. હે પ્રભુ.

૨૬

શ્રીસ્તોત્રું નામ.

રાગ બિભાસ.

લાગે બહુ વહાલું તારે	નામ	તારનાઈ,	
નામ તારનાઈ તારે,	નામ	તારનાઈ.	લાગે. ૧
અપથી ઊઠાવનાઈ,	મોક્ષ માંહે	તેડનાઈ,	
કેમ રે વિસાઈ સાઈ,	નામ	તારનાઈ?	લાગે. ૨
કનક આંધું છે હાથ,	મહું કેમ અન્ય જાન;		
રહે દીન રાત, નાથ,	નામ	તારનાઈ.	લાગે. ૩
મમ મન ભૂલે જો તે,	શુદ્ધ કર જોઈ	તો તે;	
શિક્ષા લેખ પેટે ચોટે	નામ	તારનાઈ.	લાગે. ૪
બલે દુઃખ સિર વૂટે,	વેરી થાય જુથ્ય જુથિ;		
કહી ન વિખુટે છુટે,	નામ	તારનાઈ.	લાગે. ૫
લગની લાગી છે તારી,	રહે સદા પાસ મારી;		
વિનંતી સ્વીકારી મારી,	જય દે	વિદ્યારી.	લાગે. ૬

૪. અદ્વાયુધ્ય.

“ જ્યાં સુધી દહાડો છે, ત્યાં સુધી આપણે દેવનાં કામ કરવાં જોઈએ; રાત આવે છે કે જ્યારે કોઈથી કામ થતું નથી.”

૨૭ “ પ્રભુ મળે છે એટલામાં તેને શોધો. ”

રાગ પદ. (બોળા બુલમાં ઘું ફરે બમતો. એ રાગ.)

આ અવસર છે બહુ સારો રે, ઝટપટ પ્રભુને કર તહારો. ટેક.

હમણાં શોધ કરે છે તહારી, બહુ કરાણાથી તે તો ;

“ પાપીના મરણે નહિ રાજ,” ત્રાણ ચહે છે એ તો રે. ઝટપટ. ૧

હાલ દયાનાં દ્વાર ઉઘાડી, કરૂણા તે દરશાવે ;

બંધ થશે જે પારે ત્યારે, નહીં બોલે ખખડાવે રે. ઝટપટ. ૨

હમણાં ત્રાતા શણે જનાં કરશે આદર તહારો ;

વખત ગયો ત્યારે નવ સુભૂશે, તહારો દીન પોકારો રે. ઝટપટ. ૩

આવરદા એાહી યાયે છે, દીન દીન વીત્યે તારી ;

ઝટ છંદગી પુરી થઈ જનાં, બંધ થશે સૂઝ બારી રે. ઝટપટ. ૪

માટે ફરે હમણાં પ્રભુ ગમ તું, માન્ય સમય આ તહારો ;

છવનહાતાને શણે જઈ, પામ ભલો છુટકારો રે. ઝટપટ. ૫

૨૮

તારણુ શોધો.

સહુ કરે તૈયારી, વિનંતી મારી, તારણુ શોધવા ;

ઘું બેઠા વિસારી, વાત એ બારી, કરો તૈયારી, તારણુ શોધવા. ટેક.

ઉદ્ધીરૂપ આ વિશ્વમાં, પારી પાપ ભરપૂર ;

શોધશો તોતો પહોંચશો, નહિ તો બુઝશો ભાઈ જર,

લીઆ ધ્યાનમાં ધારી, વિનંતી મારી, કરો તૈયારી, તારણુ શોધવા. ૧

સમજે છે સહુ હીલ વિષે જો, નહીં અચળ આ ઠામ ;
 તોપણ એકીશાહ થઈ, કેમ નારા થાએ છો આમ ?
 આ કેવી નહારી, ચાલ તમારી, કરો તૈયારી, તારણ શોધવા. ૨

મૃત્યુ આવી ઝડપશે, જેમ તેતર પર બાજ ;
 તરફડતા રડતા જશે, નહીં સીધશે એકે કાજ,
 ખાજ થશે લાચારી, સિધતિ તમારી, કરો તૈયારી, તારણ શોધવા. ૩

રડવું ને હંત પીસવું, થશે ત્યારે બાઈ ;
 હંનસાકે પ્રભુ પછરો, કહો કેવું કહેશે ત્યાંહ,
 નહીં બાલવા બારી, ત્યારે તમારી, કરો તૈયારી, તારણ શોધવા. ૪

જો પછો કો મુજને, ક્યાં શોધું હું એ ;
 “ પ્તીરૂત વિના તારણ નહિ, ” નહીં ભાજે એવું નાવ છે,
 આવો બેસવા મારી, વાત વિચારી, કરો તૈયારી, તારણ શોધવા. ૫

૨૬

અલપાપુષ.

જરા તું નજરે જો પારી, જરા તું નજરે જો પારી ;
 આ ચાલ્યું આવરદા અથમ, ચાલે વહેતું વારી. જરા તું. ૧

વેગ આવરદાનો બારી, વેગ આવરદાનો બારી ;
 દોડે છે એ રાખ બનાવવા, કાયાને લહારી. જરા તું. ૨

સમજ એવ નહીં રે આફલ તું, સમજ એવ નહીં રે આફલ તું ;
 ઝટપટ તુજને ઝડપી લેશે, ત્યારે કરશે શું ? જરા તું. ૩

છંદગી ઝટ પૂરી થારો, છંદગી ઝટ પૂરી થારો ;
 કુસુમ લલિત કરમાતાં જેવી કરમાઈ જશે. જરા તું. ૪

ચહી જગ સુખ દોલત ઝાઝા, ચહી જગ સુખ દોલત ઝાઝા ;
 આપુષ વ્યર્થે મુમાતી લહારી, મૂઝીશ નહિ માલ. જરા તું. ૫

સજન બર સદ્ગુણિ સારી, સજન બર સદ્ગુણિ સારી ;
 સાર્યક એવન કરવાને કરી, તારણ તૈયારી. જરા તું. ૬

૩૦

આપણે પરદેશી છીએ.

(વાઝ મારા વીરા રે, ન કરીએ સંગ નિચનો હોજી. એ રાજ.)

- પરદેશી પંથી રે છીએ સહુ આપણે હોજી ;
ભટકીએ છીએ જવરાનની માંય. પરદેશી. ૮૬.
- ગણ નહીં જમરે, વતન પેનાતણું હોજી ;
થયું કોનું ધામ આ જગત આ ભાય ? પરદેશી. ૧
- મોટા મોટા જૂપરે, ગયા મહા શ્રીમંતો હોજી ;
ગયા હાલ નામ પણ તેમનાં ઝુંસાય. પરદેશી. ૨
- નિશા સમે પક્ષી રે, મળે બહુ એકઠાં હોજી ;
તેમ મળ્યાં છીએ જમ તરવર આંય. પરદેશી. ૩
- ગયારે અહીંઆનો રે સમય પુરો થયો હોજી ;
ત્યારે ઉડી જઈયું, ન ફાણ રહેવાય. પરદેશી. ૪
- સ્વદેશની જમ રે, ચીજ નીત રાખજો હોજી ;
ઉપરનાં શોધવાં વાનાં નીત આંય. પરદેશી. ૫
- વિરા, જોઈ જોઈ રે, વસ્તુઓ ઓહારજો હોજી ;
એજો જમવાનાંથી તું અમરો લદાય. પરદેશી. ૬

૩૧

જગતની પ્રીતિ તોડો.

- પ્રીત તોડો, પ્રીત તોડો, જગતની પ્રીત તોડો રે ; ૮૬.
- જગીક વાનાં, જાણિક ઠાણાં, શીદને આપું ફોડો. જગતની. ૧
- દેવ ને જગની સેવા ન થાએ, જગતને તરછોડો. જગતની. ૨
- જગીક ભાવ એ દેવથી વૈર છે, પ્રીતિ પ્રભુસંગ જોડો. જગતની. ૩
- જગતને લપટીને રેતાં, નારા પામ્યા છે કોડો. જગતની. ૪
- સંસાર કવરો હાલિ મહા ચોરી, લાલ દેખાડી ચોડો. જગતની. ૫
- જગીક વાનાં ડુબાવી દેરો, ઈસુની જમ ફોડો. જગતની. ૬

૩૨

જીવને ચેતવણી

જેને જેને, આ જીવડા, જેને અંધારું થાય છે ;
 તારી જીવનીનો દહાડો જ રે, આ આશખી જાય છે. જેને ૧.
 મોયો મોયો હું જગને જ રે, હવે નહિ જગ તારે ;
 રહ્યો તારણ વિના હું રે, છીધું નહિ તે સાંચે. જેને. ૨
 ખરું ખરું તે નાણું જ રે, ગુમાવી કાં છીધું ?
 તેં તો અમૃત દોળી જ રે, આ વિષ શીદને પીધું ? જેને. ૩
 હવે મરણમુખથી જ રે, ક્યારી કોણ લેશે ?
 તારી અંધારી વાટે જ રે, દિશાસો કોણ દેશે ? જેને. ૪
 તારાં સગાં ન આવે જ રે, આ કાળે તુજ પહારે ;
 તારા દહાડા છે દોહલા જ રે, ઘરો હાય હાય ત્યારે. જેને. ૫
 હું તો પ્રાતા વિનાનો જ રે, આ તે કાંડે જુરશે ;
 હું તો સ્વર્ગ વિનાનો જ રે, આ તે કાંડે રડશે. જેને. ૬
 હવે ડાહ્યા હું થઈને જ રે, કશું કર હું માંચે,
 હું તો ઈસુને શરણે જાને, તારણ કરશે તારાં. જેને. ૭

૩૩

દશ કુમારીકાનું દર્શાવ.

દશ કુમારીકાઓ નીકળી, મઈ વરને મળવા પહાર ;
 મળવા ચાલી સુંદર વરસાબને. ૧
 સહુ મરાણો લઈને નીકળી, મઈ વરને આવતાં વાર ;
 મળવા ચાલી સુંદર વરસાબને. ૨
 સહુ ઉધી મઈ જોકાં ખાઈ, મધરાતે પડયો પોકાર ;
 મળવા આવો સુંદર વરસાબને. ૩
 હાલી પાંચ ડાહી મહી સુંદરી, તેઓ મઈ મઈ તૈયાર ;
 મળવા ચાલી સુંદર વરસાબને. ૪

હતી પાંચ તેમાંની મૂરખી, નોંઘ તેણ પાસે લગાર;	
મળવા ચાલી સુંદર વરરાજને.	૫
તેની મરાલો હોણવાઈ જાય છે, મંડી વિમાસવા તે વાર;	
મળવા ચાલી સુંદર વરરાજને.	૬
ગદ ચૌદામાં દિવેલ જોળવા, વીત્યો વખત રહી ગઈ બહાર;	
મળવા ચાલી સુંદર વરરાજને.	૭
આની પાછી જુઓ સહુ બાળાઓ, હીડાં બંધ કરેલાં દ્વાર;	
મળવા આવી સુંદર વરરાજને,	૮
ફેર, પોકારે સર્વે સુંદરીઓ, અરે પ્રભુ, તું દ્વાર ઉપાડ;	
મળવા આવી સુંદર વરરાજને.	૯
પ્રભુ કહે સુણો સહુ સુંદરીઓ, તમે રહ્યાં ન કેમ તૈયાર;	
મળશે નહિ સુંદર વરરાજને.	૧૦
હું તો પીછાણું નહિ બાળા તમને તમે સદાય રહેશો બહાર;	
મળશે નહિ સુંદર વરરાજને.	૧૧

૩૪

દુંકી છ'ંદગી.

(એક દિન એવો આવશે, તે મારા રૂઢીયામાં સાલે છ—એ રાગ).	
શાણા, કહું એક વાતડી, મારા અંતરમાંની છ,	
ભજિત કરી લે બલો ઘઈ, દુંકી છે છ'ંદગીની છ. રેડ.	
બહેલાં કે મોડાં આવશે, મીતનાં કુંર તેડાં છ,	
ગડગી લેશે ભાઈ ગડગમાં, હોય વેળા કવેળાછ છ. શાણા. ૧	
બાળકરૂપ સોદામણી, વાડી કોમળ તારી છ,	
ભેલાઈ જશે બૂલીસ મા, એક હી અણધારી છ. શાણા. ૨	
શું જાસે છે રમરાગમાં, નઈ જો રજ પ્રાણી છ,	
વર્ષોનાં વર્ષથી મલમલા, સુતાં છે સોડ તાણી છ. શાણા. ૩	
પ્રખી પટે મહેલ આવણે, થોડી મુદત માટે છ,	
જેનો સમય ન્યારે થશે, પછી તે ગટ વાટે છ. શાણા. ૪	

આગળ વાટ છે દોહલી, મન લેજે વિચારી છ,
 સાથ સદાનોજ શોધજે, ઉકલે વાટ તારી છ. ગાણા. ૫
 વિર વેળાસર ચેતજે, મૂકી મિથ્યા વડાઈ છ,
 વરદ ખરી હું ખરીદજે, જેજે ભતો ડગાઈ છ. ગાણા. ૬

૩૫ ઇચ્છુને તારામાં આવવા દે. ટેક.

આવવાને દે આજે, આવવાને દે;
 સ્વર્ગી પરોણાને મહી આવવાને દે.

ડોકે છે તે દાર આજે, ડોકે છે તે દાર;
 પ્રભુપુત્રને હું માંહે આવવાને દે. આવવા. ૧
 હૈયું ખોલી દઈ આજે, હૈયું ખોલી દઈ;
 મિત્ર કરી લઈ તેને આવવાને દે. આવવા. ૨
 દીલ નહીં કર આજે, દીલ નહીં કર;
 રમે તને તજ દઈ આજે ભય તે. આવવા. ૩

૩૬ તારણુના દિવસ જતા રહે છે.

ભય છે ભય છે ભય છે રે, રૂડા તારણુના દીન ભય છે. ટેક.
 આજે કૃપાનાં દાર ઉપાડાં, વળતી એ બંધ કરાય છે રે. રૂડા. ૧
 મરણુખખમાં હું તો છે પ્રાણી, સોડ તાણી કાં સુનાય છે રે. રૂડા. ૨
 આધુધ્વના જે સૂરજ તારો, જોને આશમતો ભય છે રે. રૂડા. ૩
 માંડે તાર હું કરે શા કાજે, ખાલી હાથે તો જવાય છે રે. રૂડા. ૪
 અમૃતને હું અળગું મેલી, ઝર હળાહળ ખાય છે રે. રૂડા. ૫
 જે રે જગતમાં ગુંથાયો હું તો, અંતે ન તારે થાય છે રે રૂડા. ૬
 તારણુપી હીરો ન મળીએ, તેઓ ધણાં પસ્તાય છે રે. રૂડા. ૭
 જીવનદાતા નાય ન મળીએ, ફેાકટ ફેરો થાય છે રે. રૂડા. ૮

માનવનું કર્તવ્ય.

“જમત તથા તેનો લોભ નાશવન છે, પણુ હ
ધન્ય જે કાંઈ પૂરી કરે તે સદા ટકા રહેશે.”

હસ આજ્ઞાઓ :

- ૧લી. દેશર એકજ છે, તેને માનવો.
- ૨જ. દેશર નિરાકાર છે, તેની મૂર્તિ બનાવીને પ્રતીક નહિ.
- ૩જ. દેશરના નામની મયાદા રાખવી.
- ૪થી. અણવાર પવિત્ર પાળવા.
- ૫મી. માણાપનું સનમાન રાખવું.
- ૬ઠી. ખૂન કરવું નહિ.
- ૭મી. અરકમે કરવું નહિ.
- ૮મી. ચોરી કરવી નહિ.
- ૯મી. કુટુંબ બાંધવું નહિ.
- ૧૦મી. લોભ રાખવો નહિ.

પ્રભુની પ્રાર્થના

એ આજ્ઞાશમાંના અમારા બાપ, તારું નામ પવિત્ર મન
તારું શક્ય આવે. જેમ આજ્ઞાશમાં, તેમ પુરવી પર તારી
પૂરી થાઓ. દિવસની અમારી રોટલી આજ અમને આપ.
અમે અમારા દેવાદારને મોકલ્યું છે, તેમ તું અમારાં દેવાં
માફ કર અને અમને પરીક્ષાનું માં ન લાવ, પણ બુદ્ધિથી
શુદ્ધ કર તથા રક્ષુ.

